

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 533/2017
28.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА из ..., кога заступа привремени старатељ Ана Маравић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Лазичић, адвокат из ... и ВВ из ..., ради утврђивања очинства и исплате доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 694/16 од 22.12.2016. године, у седници одржаној 28.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ББ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 694/16 од 22.12.2016. године, као и захтев туженог ББ из ... за накнаду трошкова ревизијског поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици П2 3/16 од 29.09.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено је да је тужени ББ отац мал. тужиоца. Ставом другим изреке, мал. тужилац је поверен мајци - туженој ВВ на самостално вршење родитељског права. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ББ да мал. тужиоцу на име доприноса за издржавање плаћа износ од 10.000,00 динара преко законске заступнице мајке ВВ, почев од дана подношења тужбе 20.01.2015. године па убудуће, да доспеле рате исплати у једном износу у року од 15 дана од дана достављања пресуде, а будуће обавезе месечно до 10. у месецу, све са законском затезном каматом рачунајући од доспелости сваке појединачне месечне обвезе до исплате. Ставом четвртим изреке, одређено је да ће се виђање мал. детета са оцем одвијати по споразуму родитеља најмање једном у три месеца. Ставом петим изреке, обавезан је тужени ББ да мал. тужиоцу накнади трошкове заступања преко привременог старатеља у износу од 387.750,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је ставом шестим изреке, у преосталом делу, тужбени захтев мал. тужиоца ради исплате доприноса за издржавање до захтеваних 15.000,00 динара месечно одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 694/16 од 22.12.2016. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично

одбијена и првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима поступка, док је у преосталом усвајајућем делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужени ББ из свих законом прописаних разлога.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14) Врховни касациони суд је утврдио да изјављена ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. На друге битне повреде одредаба парничног поступка се у ревизији посебно не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, мал. тужилац је зачет у току трајања ванбрачне везе тужених, која је започела 2005. године и престала након његовог рођења ...2008.године. Према налазу вештака гинеколога могући датум зачећа мал.тужиоца је 19.05.2008. године. Тужилац је рођен ван брака и упознат је са чињеницом да му је тужени отац. Похађа ... разред основне школе и живи са мајком и старијим полубратом у петособној кући у ... коју је његова мајка наследила и сувласник је са ½ дела. До 2015. године похађао је ... установу уз плаћање трошкова боравка од 3.000,00 динара месечно. За часове гимнастике месечно плаћа 1.800,00 динара. Његове укупне месечне потребе износе 20.000,00 динара.

Тужиочева мајка - тужена ВВ, је запослена као ... у ... и остварује месечну зараду у износу од 32.000,00 динара, која са увећањем основне зараде за болничка дежурства просечно износи 36.000,00 до 45.000,00 динара месечно. Поред комфорне куће у којој живи са децом, поседује пољопривредно земљиште површине 30.989 м² у ..., кућу од 176 м² и локал површине 20 м² у ... који издаје у закуп. Разведена је, њен старији син има ... година и незапослен је.

Тужени ББ је ожењен и има троје деце. По занимању је дипломирани Ангажован је као предавач на факултетима у ... и ..., аутор је више уџбеника, монографија и других научних радова из области Његов ангажман на Универзитету у ... је привремено отказан (у школској 2016/2017 години). Као ... у ... остваривао је месечну зараду од око 125 евра. На приватном универзитету „ГГ“ у ... ради као ванредни професор са зарадом у износу од 25.000,00 до 27.000,00 динара. Његова укупна професорска зарада у овој установи у периоду од априла до септембра 2015. године износила је 153.780,00 динара. Радио је и у ... али му је радни однос престао јер је компанија у стечају. Његова супруга је запослена непосредно пред пресуђење, у јулу 2016. године и није примила зараду. Старији син и ћерка који су рођени ... и ... године студирају у ..., односно у ..., а млађи син рођен ... године похађа ... разред основне школе у Тужени са породицом живи у свом четворособном стану у Режијски трошкови у њиховом домаћинству

износе 20.000,00 динара месечно. Власник је грађевинског земљишта површине 87,04 м2 у Не доприноси издржавању мал. тужиоца.

По оцени Врховног кацасионог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право, и то одредбе члана 7. Конвенције о правима детета и члана 64. Устава (према којим одредбама дете има право да зна ко су му родитељи и право на њихово старање), чл. 59. и 61. Породичног закона (дете има право да зна ко су му родитељи и да одржава личне односе са родитељем са којим не живи), 77. став 3. ПЗ (један родитељ сам врши родитељско право на основу одлуке суда када родитељи не воде заједнички живот, а нису закључили споразум о вршењу родитељског права), 251. став 1 и 265. став 3. ПЗ (дете има право на подношење тужбе без временског ограничења и право на заступање преко колизијског старатеља или привременог заступника ако између њега и родитеља са којим живи постоје супротни интереси), 160. и 162. став 3. ПЗ (право на издржавање које ће детету омогућити најмањи ниво животног стандарда какав ужива родитељ дужник издржавања) када су усвојили тужбени захтев, утврдили да је тужени ББ природни отац мал. тужиоца, одлучујући да мајка самостално врши родитељско право, уредили начин одржавања личних односа мал. тужиоца са другим родитељем и обавезали туженог да доприноси његовом издржавању са износом од 10.000,00 динара месечно.

Наиме, у поступку је несумњиво утврђено да су у периоду зачећа мал. тужиоца тужени одржавали интимне односе те да тужени није приступио вештачењу нити је на други начин довео у сумњу утврђено чињенично стање. У току поступка је одбио да се подвргне ДНК анализи, јер нема поверење у установе које ту анализу врше, па ће то учинити када буде променио свој став о референтности тих установа. Будући да је усвајајућа пресуда већ једном била укинута одлуком Апелационог суда у Новом Саду Гж2 264/16 од 27.04.2016. године, у којој одлуци је указано на потребу извођења доказа медицинским вештачењем, и да у поновљеном поступку, тужени саслушан у својству парничне странке је одбио да се подвргне медицинском вештачењу, не спорећи да је често долазио код тужене ВВ, али негирајући да је са њом имао сексуалне односе, суд је имајући у виду остале изведене доказе, применом правила о терету доказивања одлучио усвајањем захтева. Према одредби члана 228. ЗПП странка је дужна да изнесе чињенице и доказе на којима заснива свој захтев или којим оспорава наводе и доказе противника у складу са овим законом. Према члану 231. ЗПП, ако суд на основу изведених доказа (члан 8) не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању чињенице примениће правила о терету доказивања, те у том смислу странка која оспорава постојање неког права, сноси терет доказивања чињенице која је спречила настанак или остваривање права или услед које је право престало да постоји, ако законом није другачије прописано. Сагласно цитираним одредбама Закона о парничном поступку, тужени је био дужан да пружи доказе којима доказује своје тврдње, у конкретном случају то је значило да је био дужан да се подвргне ДНК анализи или другом медицинском вештачењу, што је он категорично одбио.

Стога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Тужени у ревизији такође не указује на доказе којима би довео у сумњу

правилност утврђеног чињеничног стања, већ се ревизијски наводи углавном односе на део судске одлуке која се тиче досуђеног издржавања.

Према одредби члана 77.став 3. Породичног закона, један родитељ сам врши родитељско право на основу одлуке суда када родитељи не воде заједнички живот, а нису закључили споразум о вршењу родитељског права, те је правилно примењено материјално право када је мал.дете тужилац АА поверен на самостално вршење родитељског права мајци.

Правилном применом одредаба 160 и 162. став 3. Породичног закона, тужени је обавезан да доприноси издржавању мал. тужиоца са 10.000,00 динара месечно почев од подношења тужбе када је истакнут захтев за издржавање па убудуће. Висина досуђеног издржавања је сразмерна потребама мал. тужиоца и могућностима туженог, а према чињеницама утврђеним у поступку.

Осталим наводима ревизије се другачије оцењују докази који су, по налажењу Врховног касационог суда, правилно оцењени од стране нижестепених судова.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка.

Имајући у виду да тужени ББ није успео са изјављеном ревизијом, не припадају му трошкови за састав ревизије, у смислу чл. 165. став 1. ЗПП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић